

forretningerne i Københavns nordøstre provsti og Sokkelund herreds vestre provsti bestemmes det fornødne ved kgl. resolution.

§ 4. Tidspunktet for denne lovs ikrafttræden fastsættes ved kgl. anordning.

Efter det af kirkeministeren fremsatte lovforslag skulle det nye stift benævnes „*Kronborg-Bispebjerg stift*“ og have *Grundtvigskirken* som domkirke. Dette ændredes under sagens behandling i folketinget, hvor man ligeledes ændrede grænsedragningen lidt.

Ved fremsættelsen af lovforslaget anførte *kirkeministeren* bl. a.: „Københavns stift er oprettet i henhold til lov nr. 288 af 30. juni 1922, idet det daværende Sjællands stift ved denne lov og den dertil knyttede kongelige anordning af 15. november 1922 fra 1. december 1922 at regne blev delt i to stifter. Roskilde stift blev udskilt, og den tilbageværende del af stiftet fik betegnelsen Københavns stift. Til Københavns stift henlagdes staden København, Gl. Københavns amt, Frederiksborg amt samt Færøerne og Grønland. Til Roskilde stift henlagdes Gl. Roskilde, Holbæk, Sorø og Præstø amter.

Efter den tid har der fundet en voldsom forøgelse sted af folketallet i Københavns stift og særlig i egnen umiddelbart nord og vest for København. Som det er nævnt i bemærkningerne til lovforslaget, er mere end 50 pct. af hele landets befolkningstilvækst i tiden 1925-1955 faldet på Københavns stift. Befolkningstallet i stiftet er nu, godt 37 år efter oprettelsen, væsentlig større end hele det tidligere Sjællands stifts folketal inden delingen. Denne stærke udvikling er som bekendt på ingen måde afsluttet, idet befolkningstallet fortsat forøges stærkt i store dele af Københavns amt og nu også — omend foreløbig i noget mindre grad — i Frederiksborg amt. Det er under disse omstændigheder ikke mærkeligt, at der, inden ministeriet nedsatte et *udvalg* til sagens overvejelse, både fra menigheder og præsters side var fremsat indtrængende henstilling til ministeriet om at søge gennemført en deling af stiftet, og det er ikke uventet, at det omtalte udvalg også er kommet til det resultat, at en deling må anses for at være nødvendig. Under udvalgsbehandlingen har man dog, inden man kom til det anførte resultat, overvejet forskellige andre muligheder, men med negativt resultat.“

En tredeling af Københavns stift kunne efter ministerens opfattelse være naturlig, men var ikke blevet bragt i forslag, da der kunne være tvivl om, hvor befolkningstilvæksten ville blive størst i den kommende tid.

Ved slutningen af sin tale nævnte ministeren, at der „under behandlingen i det nedsatte udvalg over for ministeriet og udvalget er fremsat ønsker om oprettelse af embeder som biskop eller vicebiskop for *Færøerne* og om et embede som vicebiskop for *Grønland*.